ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
CARL OTTO LENZ
της 14ης Μαρτίου 1996 *

1. Στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία αφορά διαδικασία αναγνωρίσεως παραβάσεως της Συνθήκης, η Επιτροπή προσάπτει στην Ελληνική Δημοκρατία ότι δεν μετέφερε εντός της ταχθείσας προθεσμίας στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων [παροχής] υπηρεσιών [1].

2. Κατά το άρθρο 44 της οδηγίας, τα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να θεσπίσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν απαραίτητες για να συμμορφωθούν με την οδηγία αυτή πριν από την 1η Ιουλίου. Περαιτέρω, τα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με την μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

3. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καμία σχετική κοινοποίηση από την Ελληνική Δημοκρατία, της παρέσχε τη δυνατότητα, με έγγραφο οχλήσεως της 9ης Αυγούστου 1993, να διατυπώσει συναφώς τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών. Στο έγγραφο αυτό δεν δόθηκε απάντηση. Κατόπιν αυτού η Επιτροπή απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία στις 6 Μαΐου 1994 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να εκπληρώσει εντός δύο μηνών την υποχρέωσή της για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Επειδή ούτε στο έγγραφο αυτό δόθηκε απάντηση, η Επιτροπή άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 1995 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ.

4. Η καθής δεν αμφισβητεί ότι η επίμαχη οδηγία δεν μεταφέρθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας στο εσωτερικό δίκαιο. Εντούτοις ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή. Ισχυρίζεται συναφώς ότι τον Νοέμβριο του 1994 συστάθηκε νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία επιφορτίσθηκε με την επεξεργασία των αναγκαίων νομοθετικών διατάξεων. Επιπλέον, έχει ήδη καταρτισθεί σχέδιο προεδρικού διατάγματος από κάποιο υπουργείο, το οποίο έχει διαβιβασθεί στην ανωτέρω επιτροπή και με το οποίο επιχειρείται η μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Προσέτι, το υπουργείο αυτό γνωστοποίησε ήδη με εγκύκλιο της 27ης Αυγούστου 1993 το κείμενο της εν λόγω οδηγίας σε όλους τους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Η εγκύκλιος αυτή περιλαμβάνει οδηγίες για την προσωρινή εφαρμογή της οδηγίας.

5. Οι αντιρρήσεις αυτές δεν είναι πειστικές. Το γεγονός ότι — όπως ισχυρίζεται η Ελληνική Κυβέρνηση — τα απαραίτητα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο μέτρα βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της εκπονήσεως καθιστά απλώς πρόδηλο ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε εντός της

* *Γλώσσα του πρωτοτύπου*: η γερμανική.

1 — ΕΕ L 209, σ. 1.

ταχθείσας προθεσμίας στο εσωτερικό δίκαιο. Η Ελληνική Δημοκρατία δεν μπορεί επίσης να επικαλεστεί λυσιτελώς την ανωτέρω υπουργική εγκύκλιο. Όπως έχει ήδη κρίνει κατ' επανάληψη το Δικαστήριο, «η απλή διοικητική πρακτική, η οποία από τη φύση της επιδέχεται τροποποίηση, κατά το δοκούν, εκ μέρους της διοικήσεως και στερείται κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έγκυρη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη» [2].

6. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων [παροχής] υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ. Επιπλέον, προτείνω στο Δικαστήριο να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2 — Βλ., για παράδειγμα, την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1994 επί της υποθέσεως C-381/92, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Συλλογή 1994, σ. I-215, σκέψη 7).